

hiervan zal wel niet gelegen zijn in het rustige plantersbestaan als zoodanig, maar veeleer in de manier, waarop degenen, met het beheer belast, van hun macht gebruik meenen te moeten maken.

Amsterdam, 4 Maart 1924.

I. BAK.

GENEESKUNDIGEN MET VAST SALARIS EN DE VOORUITGANG DER WETENSCHAP.

Collegae-ambtenaren, komt en verblijdt u met mij! Gemeente- en schoolartsen, gestichtsartsen, contróleerenden en gij allen, allen die u verheugt in een vast salaris, geniet van uw welverdiende rust en uw vast salaris; mat uw hersenen niet langer af door studie in boeken of tijdschriften, streef er toch niet meer naar uw wetenschap in haar grilligen gang te volgen, maar blijft bij het oude of vergeet ook dat desnoods, want om uw salaris te verwerven of te behouden is dit alles niet noodig.

Aldus decreeteert bij monde van een harer ambtenaren onze Nederlandsche staat. Zouden wij dan wijzer willen wezen en het beter willen weten dan zij, die gesteld zijn om te waken over ons heil? Dat nooit!... Doch daar ik vrees, dat gij zult meenen, dat door mijn werkkring onder krankzinnigen ook mijn brein lichtelijk beneveld is, wil ik u mededeelen, hoe deze rustbrengende ingeving tot mij gekomen is, opdat gij allen uw voordeel ermee kunt doen.

Vandaag kreeg ik inzage van een brief van een inspecteur der directe belastingen, antwoord op een bezwaarschrift van een collega, die over zijn aanslag gereclameerd had. Dat hij geen gelijk kreeg, was niets bijzonders; men heeft nu eenmaal niet dikwijls gelijk als het de belasting aangaat, maar wat mij bijzonder trof, zóó bijzonder, dat ik niet kan nalaten het wereldkundig te maken, was het volgende:

„Tevens zij vermeld, dat u uwe aangifte toelichtte met de vermelding, dat f 200.— in mindering was gebracht wegens kosten-affrek ter verwerving en behoud der opbrengst (medische tijdschriften, boeken, instrumenten).

Die affrek nu is niet toelaatbaar. *U heeft vast salaris.* Om dit salaris te verwerven of te behouden is die affrek van f 200.— niet noodig. Het zou noodig zijn, indien bij het aangaan van de dienstverhouding tusschen u en uw werkgever het beding was gemaakt, dat u zich door studie enz. op de hoogte van de wetenschappelijke vorderingen en uitkomsten moest stellen. Bij een practiseerend geneesheer is dat geheel anders”.

De brief spreekt voor (of tegen) zichzelf. Ik zal er verder maar niets over zeggen, maar laat dit over aan het oordeel der collegae. Doch wel weet ik, dat ik spoedig op straat zou staan — zonder vast salaris —, als ik — beding of geen beding — de „vorderingen en uitkomsten” onzer wetenschap verwaarloosde, indien ik overigens al neiging daartoe mocht gevoelen.

Venray, St. Anna, 5 Maart 1924.

C. E. VERSÉLEWEL DE WITT HAMER.

DE VEGETARISCHE LEEFWIJZE.

De gedachtenwisseling tusschen DE GROOT en HAGA heeft weer eens enkele principiële vragen in het licht gesteld, waarop hier nog even de aandacht moge worden gevestigd.

Intellectueele vegetariërs trachten vaak hun stelsel een wetenschappelijk manteltje om te hangen. Zoodra men hen met wetenschappelijke argumenten bestrijdt, trekken zij zich in hun ethische burcht terug. Ook HAGA wil de menschheid zedelijk verbeteren door haar vleeschloos te maken. Een gedachtenwisseling hierover in een geneeskundig tijdschrift is ongewenscht en onvruchtbaar.

Dat vleesch (onder zekere voorwaarden) niet *noodig* is als bestanddeel van ons voedsel, zullen zeer vele vleescheters hem willen toegeven. Maar deze planeet zou nog veel minder bewoonbaar zijn, indien wij alleen maar deden, wat noodig is en niets meer.